

народны имена, кои то носѣтъ, сѣ сѣшты съ имена та, кои то сѣ записани въ Самскрты тѣ книги и кои то носѣтъ юште тамошни тѣ народи какъ то на пр. Станю или Стоянъ, Рада, Ганю, Ганчу, Гана, Ганка; Нану, Нана, Нанку, Нанка, Нену, Нена, Ненку, Ненчу; Ценку и Ценка, Чену и Чена, Цену, Цена, Сиву и Сива, Сивку и Сивка; Първу и Първа; Ману и Мана; Вышну и Вышна; Сѣйку и Сѣйка и др. много. Имена на прѣдѣлы тѣ, какъ то: Загорье и Нагорье, Котиль, Шумень, Нага, Жнгль, Луна и мн. др. ся находѣтъ въ стрѣны тѣ на Бмалайскы тѣ горы, при Сѣйкы тѣ (Сѣлаштий=Орачи), какъ то и въ Българинъ днѣсь. А отъ тыя, какъ то и отъ много други доказательства н. п. въ изыка българскы, очевидно и необоримо ся види: чи Българи тѣ сѣ прави тѣ потомци на Арии тѣ (Aryas) и имя то Българинъ е равно съ имя то Aryas=орачъ, какъ то другадѣ штѣмъ говори въ обшырность о тому.

Въ общтѣ кату сравниме българско то тѣй съхранено старо вѣройсповѣдание съ Самскрты тѣ книги, *Веды тѣ* и други, съ Заратовы тѣ, съ *Занд-Апта*, какъ то и изыка българскы съ тѣхъ изыцы, виждаме чи ся обѣмѣтъ и двѣ тѣ вѣройсповѣданья въ насъ, нѣ прѣудолѣва Заротово то вѣройсповѣдание т. е. двоебожие то, какъ то и Зандскый изыкъ; а отъ того дохождаме до здравомыслено то заключение: чи Арии тѣ отѣливши ся въ Азиѣ отъ памтивѣка, може бы поради религиозны раздоры, приселявали ся сѣ въ Европѣ, приносивши и свое то вѣройсповѣдание, отъ кои то приселци сме ные Българи тѣ прави тѣ потомци, съхранивши старо то си вѣройсповѣдание, и изыка и земеописание отъ чясти, а въ най-голѣмѣ строгость старо то занятие на Арий тѣ *орачество то*.

Въ баснословие то всекаго народа ся крыѣтъ негови тѣ най-стари чърти живота му; нѣ въ първобытно то му баснословие, а нѣ въ смѣсь тѣ, какъ то е грѣцко то баснословие.

Нѣма по-смѣсено и по-забыркано баснословие отъ грѣцко то; зашто то не е нишно първобытно, нѣ внесено въ тогавашнѣ Грѣциѣ отъ разны прибѣгши тамо людие, принадлежашти на разны народности. Ни ти има друго подобно на свѣта баснословие да прѣдставля такавѣ гнуснѣ развратность въ всички тѣ отношєния, какъ то е старогрѣцко то! Тамъ ся развивѣтъ страсти тѣ до най-голѣмо то безчювствено скотство, а най-отвратно то, до противестественѣ неубузданость! Богове тѣ и Богыни тѣ имѣ ся прѣдставляѣтъ пѣянци, блѣдници и содомци! Завистливи и гонители единъ противъ другого, лукави и лѣскатели, низки и ничтожни. Напусто нѣкои си любословци сѣ искали да притѣкувѣтъ и да измѣдрузѣтъ нѣшто си отвлѣчено и приносно отъ тыя заблѣжденья, напусто, казваме, зашто то Зевсово то приструванье на разны животны, за да достигни страстны тѣ си наслажденья, грабление